

بِسْمِ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْأَسْمَاءِ

حمد و ثنا مالک اسماء و فاطر سما را لایق و سزااست که امواج بحر ظهورش امام وجوه عالم ظاهر و هویدا آفتاب امرش حجاب قبول نفرمود و بکلمه اثباتش محو راه نیافت منع جباربه و ظلم فراغنه او را از اراده باز نداشت جَلَّ سُلْطَانُهُ وَ عَظُمَ اِقْتِدَارُهُ سبحان الله با اینکه آیات عالم را احاطه نموده و حجّت و برهان بمثابه نور از هر شطری ظاهر و مشرق عباد جاهل غافل بل معرض مشاهده میشوند ای کاش باعراض کفایت مینمودند بل در کلّ حین در قطع سدره مبارکه مشورت نموده و مینمایند از اول امر مظاهر نفس بظلم و اعتساف بر اطفاء نور الهی جهد نمودند وَ لَكِنَّ اللَّهَ مَنَعَهُمْ وَ أَظْهَرَ النُّورَ بِسُلْطَانِهِ وَ حَفَظَهُ بِقُدْرَتِهِ إِلَى أَنْ أَشْرَقَتْ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ بِضِيَائِهِ وَ إِشْرَاقِهِ لَهُ الْحَمْدُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِ وَ مَقْصُودَ الْأُمَّمِ وَ الظَّاهِرِ بِالِاسْمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ أَظْهَرْتَ لِنَالِي الْحِكْمَةَ وَ الْبَيَانَ مِنْ أَصْدَافِ عُمَانَ عِلْمِكَ وَ زَيَّنْتَ سَمَوَاتِ الْأَدْيَانِ بِأَنْوَارِ ظُهُورِ شَمْسِ طَلَعَتْكَ أَسْئَلُكَ بِالْكَلِمَةِ الَّتِي بِهَا تَمَّتْ حُجَّتُكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ بُرْهَانِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ أَنْ تُؤَيِّدَ حِزْبَكَ عَلَى مَا يَسْتَضِيءُ بِهِ وَجْهُ الْأَمْرِ فِي مَمْلَكَتِكَ وَ تُنْصِبُ رَايَاتُ قُدْرَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ وَ أَعْلَامُ هِدَايَتِكَ فِي دِيَارِكَ أَيُّ رَبِّ تَرَاهُمْ مُتَمَسِّكِينَ بِحَبْلِ فَضْلِكَ وَ مُتَشَبِّهِينَ بِأَذْيَالِ رِدَائِكَ كَرَمِكَ قَدَّرَ لَهُمْ مَا يَقْرَبُهُمْ إِلَيْكَ وَ يَمْنَعُهُمْ عَنْ دُونِكَ أَسْئَلُكَ يَا مَالِكَ الْوُجُودِ وَ الْمُهَيْمِنِ عَلَى الْغَيْبِ وَ

الشُّهُودِ أَنْ تَجْعَلَ مَنْ قَامَ عَلَيَّ خِدْمَةَ أَمْرِكَ بَحْرًا مَوَاجًا بِإِرَادَتِكَ وَ مُشْتَعَلًا بِنَارِ
سِدْرَتِكَ وَ مُشْرِقًا مِنْ أُفُقِ سَمَاءِ مَشِيَّتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الَّذِي لَا يُعْجِزُكَ اقْتِدَارُ
العَالَمِ وَلَا قُوَّةُ الأُمَّمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْمُهَيِّمُ الْقَيُّومُ يَا أَيُّهَا الشَّارِبُ رَحِيقَ
بَيَانِي مِنْ كَأْسِ عِرْفَانِي امْرُوزَ از حَفِيفِ سَدْرِهِ مِنْتَهِي كِه دَر فَرْدُوسِ اعْلَى ازِيدِ قَدْرَتِ
مَالِكِ اسْمَاءِ غَرَسِ شَدِه اَيْنِ كَلِمَاتِ عَالِيَاتِ اصْغَاءِ كَشْتِ :

طراز اول و تجلی اول

که از افق سماء امّ الكتاب اشراق نموده در معرفت انسان است بنفس خود و
به آنچه سبب علو و دنو و عزت و ثروت و فقر است بعد از تحقق وجود و بلوغ ثروت
لازم و این ثروت اگر از صنعت و اقتراف حاصل شود نزد اهل خرد ممدوح و مقبول
است مخصوص عبادی که بر تربیت عالم و تهذیب نفوس امم قیام نموده اند ایشانند
ساقیان کوثر دانائی و هادیان سبیل حقیقی نفوس عالم را بصراط مستقیم راه نمایند و
به آنچه علت ارتفاع و ارتقاء وجود است آگاه سازند راه راست راهی است که انسان
را بمشرق بینائی و مطلع دانائی کشاند و به آنچه سبب عزت و شرف و بزرگی است
رساند رجا آنکه از عنایت حکیم دانا رمد ابصار رفع شود و بر بینائیش بیفزاید تا بیابند
آنچه را که از برای آن بوجود آمده اند امروز آنچه از کوری بکاهد و بر بینائی بیفزاید آن
سزاوار التفاتست این بینائی سفیر و هادی دانائی است نزد صاحبان حکمت دانائی

خرد از بینائی بصر است اهل بها باید در جمیع احوال به آنچه سزاوار است عمل نمایند و آگاه سازند.

طراز دوم

معشرت با ادیان است بروح و ریحان و اظهار ما اتی به مکلم الطور و انصاف در امور اصحاب صفا و وفا باید با جمیع اهل عالم بروح و ریحان معاشرت نمایند چه که معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست و اتحاد و اتفاق سبب نظام عالم و حیات امم است طوبی از برای نفوسی که بحبل شفقت و رأفت متمسکند و از ضغینه و بغضا فارغ و آزاد این مظلوم اهل عالم را وصیت مینماید بردباری و نیکوکاری این دو دوسراجند از برای ظلمت عالم و دو معلّمند از برای دانائی امم طوبی لِمَنْ فَازَ وَ وِيْلٌ لِلْغَافِلِيْنَ.

طراز سوم

فِي الْخُلُقِ إِنَّهُ أَحْسَنُ طِرَازٍ لِلْخَلْقِ مِنْ لَدَى الْحَقِّ زَيْنَ اللَّهِ بِهِ هَيَاكِلُ أَوْلِيَائِهِ لَعْمَرِي نُورُهُ يُفُوقُ نُورَ الشَّمْسِ وَإِشْرَاقَهَا هِرْ نَفْسِي بِهِ أَنْ فَائِزٌ شَدَّ أَوْ أَوْ جَوَاهِرِ خَلْقٍ مَحْسُوبِ سَتْ عَزَّتْ وَ رَفَعَتْ عَالَمٌ بِهِ أَنْ مَنُوطٌ وَ مَعْلَقٌ خَلْقٍ نِيكَ سَبَبِ هِدَايَةِ خَلْقٍ اسْتَبْصِرَاطِ

مستقیم و نبأ عظیم نیکوست حال نفسی که بصفات و اخلاق ملأ اعلیٰ مزین است در
جمیع احوال بعدل و انصاف ناظر باشید در کلمات مکنونه این کلمه علیا از قلم ابھی
نازل: يَا ابْنَ الرُّوحِ أَحَبَّ الْأَشْيَاءِ عِنْدِي الْإِنْصَافُ لَا تُرْغَبُ عَنْهُ إِنْ تَكُنْ إِلَيَّ رَاغِبًا وَلَا
تَغْفُلُ مِنْهُ لِتَكُونَ لِي أَمِينًا وَأَنْتَ تُوفِّقُ بِذَلِكَ إِنْ تَشَاهَدَ الْأَشْيَاءَ بِعَيْنِكَ لَا بِعَيْنِ الْعِبَادِ وَ
تَعْرِفُهَا بِمَعْرِفَتِكَ لَا بِمَعْرِفَةِ أَحَدٍ فِي الْبِلَادِ فَكَّرْ فِي ذَلِكَ كَيْفَ يَنْبَغِي أَنْ تَكُونَ ذَلِكَ
مِنْ عَطِيَّتِي عَلَيْكَ وَعِنَايَتِي لَكَ فَاجْعَلْهُ أَمَامَ عَيْنِكَ اصحاب انصاف و عدل بر مقام
اعلیٰ و رتبه علیا قائمند انوار برّ و تقویٰ از آن نفوس مشرق و لائح امید آنکه عباد و بلاد
از انوار این دو نیر محروم نمانند.

طراز چهارم

فِي الْأَمَانَةِ إِنَّهَا بَابُ الْإِطْمِينَانِ لِمَنْ فِي الْإِمْكَانِ وَ آيَةُ الْعِزَّةِ مِنْ لَدَى الرَّحْمَنِ
مَنْ فَازَ بِهَا فَازَ بِكُنُوزِ الثَّرْوَةِ وَ الْغِنَا أَمَانَتُ بَابِ اعْظَمَ اسْتِزَارَ رَاحَتِ وَ اِطْمِينَانِ
خَلَقَ قَوَامَ هَرِ امْرِی از امور باو منوط بوده و هست عوالم عزّت و رفعت و ثروت بنور آن
روشن و منیر چندی قبل این ذکر احلیٰ از قلم اعلیٰ نازل إنا نذكرك الأمانة و مقامها
عند الله ربك و رب العرش العظيم إنا قصدنا يوماً من الأيام جزيرتنا الخضراء فلما
وردنا رأينا أنهارها جارية و أشجارها ملتفة و كانت الشمس تلعب في خلال الأشجار
توجهنا إلى اليمين رأينا ما لا يتحرك القلم على ذكره و ذكر ما شاهدت عين مؤلى

الْوَرَى فِي ذَاكَ الْمَقَامِ الْأَلْطَفِ الْأَشْرَفِ الْمُبَارَكِ الْأَعْلَى ثُمَّ أَقْبَلْنَا إِلَى الْيَسَارِ شَاهِدْنَا
طَلْعَةً مِنْ طَلَعَاتِ الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى قَائِمَةً عَلَى عَمُودٍ مِنَ النُّورِ وَنَادَتْ بِأَعْلَى النَّدَاءِ يَا
مَلَأَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ انظُرُوا جَمَالِي وَنُورِي وَظُهُورِي وَإِشْرَاقِي تَاللهِ الْحَقِّ إِنَّا الْأَمَانَةُ وَ
ظُهُورُهَا وَحُسْنُهَا وَأَجْرٌ لِمَنْ تَمَسَّكَ بِهَا وَعَرَفَ شَأْنَهَا وَمَقَامَهَا وَتَشَبَّثَ بِدَيْلِهَا إِنَّا الزَّيْنَةُ
الْكُبْرَى لِأَهْلِ الْبَهَاءِ وَطِرَازُ الْعِزِّ لِمَنْ فِي مَلَكُوتِ الْإِنشَاءِ وَأَنَا السَّبَبُ الْأَعْظَمُ لِثَرْوَةِ
العَالَمِ وَأُفْقِي الْإِطْمِينَانِ لِأَهْلِ الْإِمْكَانِ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا لَكَ مَا يُقَرِّبُ الْعِبَادَ إِلَى مَالِكِ
الْإِيْجَادِ يَا أَهْلَ الْبَهَاءِ إِنَّهَا أَحْسَنُ طِرَازٍ لِهَيَاكِلِكُمْ وَأَبْهَى إِكْلِيلٍ لِرُؤُوسِكُمْ خُذُوهَا أَمْرًا مِنْ
لَدُنِّ أَمْرِ خَيْرٍ.

طراز پنجم

در حفظ و صیانت مقامات عباد الله است باید در امور اغماض نکنند بحق و
صدق تکلم کنند اهل بها باید اجر احدی را انکار ننمایند و ارباب هنر را محترم دارند
و بمثابه حزب قبل لسان را ببدگوئی نیالایند امروز آفتاب صنعت از افق آسمان غرب
نمودار و نهر هنر از بحر آن جهت جاری باید بانصاف تکلم نمود و قدر نعمت را
دانست لعمر الله کلمه انصاف بمثابه آفتاب روشن و منیر است از حق می طلبیم کل را
بانوارش منور فرماید إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِالْإِجَابَةِ جَدِيرٌ این ایام راستی و صدق
تحت مخالب کذب مبتلی و عدل بسیاط ظلم معذب دخان فساد جهان را اخذ نموده

بشأنیکه لَا يُرَى مِنَ الْجِهَاتِ إِلَّا الصُّفُوفُ وَلَا يُسْمَعُ مِنَ الْأَرْجَاءِ إِلَّا صَلِيلُ السُّيُوفِ از حق میطلبیم مظاهر قدرت خود را تأیید فرماید بر آنچه سبب اصلاح عالم و راحت امم است.

طراز ششم

دانائی از نعمتهای بزرگ الهی است تحصیل آن بر کلّ لازم این صنایع مشهوده و اسباب موجوده از نتایج علم و حکمت اوست که از قلم اعلی در زبر و الواح نازل شده قلم اعلی آن قلمی است که لئالی حکمت و بیان و صنایع امکان از خزانه او ظاهر و هویدا امروز اسرار ارض امام ابصار موجود و مشهود و اوراق اخبار طیار روزنامه فی الحقیقه مرأت جهان است اعمال و افعال احزاب مختلفه را مینماید هم مینماید و هم میشنوند مرأتی است که صاحب سمع و بصر و لسانست ظهوریست عجیب و امریست بزرگ ولکن نگارنده را سزاوار آنکه از غرض نفس و هوی مقدّس باشد و بطراز عدل و انصاف مزین و در امور بقدر مقدور تفحص نماید تا بر حقیقت آن آگاه شود و بنگارد در امر این مظلوم آنچه ذکر نموده اند اکثری از راستی محروم بوده گفتار نیک و صدق در بلندی مقام و شأن مانند آفتابست که از افق سماء دانش اشراق نموده امواج این بحر امام وجوه عالم پیدا و آثار قلم حکمت و بیان هویدا در صحیفه اخبار نوشته اند این عبد از ارض طا فرار نموده بعراق عرب رفته سبحان الله این مظلوم

در آنی خود را پنهان ننموده لزال امام وجوه قائم و موجود اِنَّا مَا فَرَرْنَا وَلَمْ نَهْرُبْ بَلْ يَهْرُبُ مِنَّا عِبَادُ جَاهِلُونَ خَرَجْنَا مِنَ الْوَطَنِ وَمَعَنَا فُرْسَانٌ مِنْ جَانِبِ الدَّوْلَةِ الْعَلِيَّةِ الْاِيرَانِيَّةِ وَ دَوْلَةِ الرُّوسِ اِلَى اَنْ وَرَدْنَا الْعِرَاقَ بِالْعِزَّةِ وَ الْاِقْتِدَارِ لِلَّهِ الْحَمْدُ امر این مظلوم بمتابه آسمان مرتفع و مانند آفتاب مشرق و لائح ستر را در این مقام راهی نه و خوف و صمت را مقامی نه اسرار قیامت و شروط ساعت کلّ مشهود و لکن عباد غافل و محجوب ﴿وَ اِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ... وَ اِذَا الصُّحُفِ نُشِرَتْ﴾ تَاللّٰهِ الْحَقُّ اِنَّ الصُّبْحَ تَنْفَسَ وَ النُّورَ اَشْرَقَ وَ اللَّيْلَ عَسَسَ طُوبَى لِلْعَارِفِينَ طُوبَى لِلْفَائِزِينَ سبحان الله قلم متحریر که چه تحریر نماید لسان متفکر که چه ذکر کند بعد از زحمتهای فوق العاده و حبس و اسر و عذاب چندین ساله مشاهده میشود آنچه خرق شده اعظم از آن حائل گشته و ابصار را منع نموده و نور ادراک را ستر کرده مفتریات حدیثه از قدیمه بمراتب اکبر ملاحظه میگردد.

ای اهل بیان اتقوا الرحمن در حزب قبل تفکر نمائید عمل چه بود و ثمر چه شد آنچه گفته اند کذب و آنچه عمل نموده اند باطل الا من حفظه الله بسلطانه لعمر المقصود اگر نفسی تفکر نماید مُنْقَطِعًا عَنِ الْعَالَمِ قصد نیر اعظم کند و خود را از غبار ظنون و دخان اوهام مقدّس و مطهر سازد آیا علّت گمراهی حزب قبل چه بود و که بود الی حین معرضند و بهواهای خود مقبل مظلوم لوجه الله میگویند مَنْ شَاءَ فَلْيُقْبَلْ وَ مَنْ شَاءَ فَلْيُعْرَضْ اِنَّهٗ كَانَ غَنِيًّا عَمَّا كَانَ وَ مَا يَكُوْنُ.

ای اهل بیان مانع و حاجب نفوسی بودند بمثابه هادی دولت آبادی با عمامه و عصا ناس بیچاره را باوهماتی مبتلی نمودند که الی حین منتظرند نفس موهوم از مقام موهومی ظاهر شود فَأَعْتَبُوا يَا أَوْلِيَ الْأَلْبَابِ .

یا هادی بشنو ندای ناصح امین را از شمال بیمین توجه نما و از ظنّ به یقین سبب اضلال مشو نور مشرق امر ظاهر آیات محیط وَلَّ وَجْهَكَ شَطْرَ اللَّهِ الْمُهَيَّمِنِ الْقِيَوْمِ از ریاست لوجه الله بگذر و ناس را واگذار از اصل بی خبری و آگاه نیستی .

یا هادی در سبیل الهی صاحب یک وجه باش نزد مشرکین مشرکی و نزد موحدین موحد در نفوسی که در آن ارض جان و مال را انفاق نمودند تفکر نما شاید پند گیری و متنبه شوی إِنَّ الَّذِي يَحْفَظُ جَسَدَهُ وَرُوحَهُ وَمَا عِنْدَهُ خَيْرًا أَمِ الَّذِي انْفَقَ كُلَّهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ انْصِفْ وَلَا تَكُنْ مِنَ الظَّالِمِينَ .

بعدل تمسک نما و بانصاف تشبث شاید دین را دام نمائی و از برای دینار چشم از حق نپوشی ظلم تو و امثال تو بمقامی رسیده که قلم اعلی به این اذکار مشغول خَفَ عَنِ اللَّهِ إِنَّ الْمُبَشِّرَ قَالَ إِنَّهُ يَنْطِقُ فِي كُلِّ شَأْنٍ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْمُهَيَّمِنُ الْقِيَوْمُ .

یا اهل بیان شما را از ملاقات اولیاء منع نموده اند سبب این منع چه و علت چه انصِفُوا بِاللَّهِ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْغَافِلِينَ نزد اهل بصر و منظر اکبر سبب منع واضح و علت مشهود لئلاَّ يَطَّلِعَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَسْرَارِهِ وَأَعْمَالِهِ .

یا هادی تو با ما نبودی و آگاه نیستی بگمان عمل منما از همه گذشته حال در آثار ببصر خود رجوع کن و در آنچه ظاهر شده تفکر نما رحم کن بر خود و بر عباد بمثابه حزب قبل سبب ضلالت مشوسبیل واضح دلیل لائح ظلم را بعدل و اعتساف را بانصاف بدل نما امید هست نفحات وحی ترا مؤید فرماید و سمع فؤادت باصغاء کلمه مبارکه: ﴿قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ فائز شود رفتی و دیدی حال بانصاف تکلم نما بر خود و ناس مشتبه منما هم جاهلی و هم بی خبری بشنو ندای مظلوم را و قصد بحر علم الهی نما شاید بطراز آگاهی مزین شوی و از ما سوی الله بگذری ندای ناصح مشفق را که من غیر ستر و حجاب امام وجوه ملوک و مملوک مرتفع است اصغاء کن و احزاب عالم طرّاً را بمالک قدم دعوت نما اینست آن کلمه که از افق آن نیر فضل مشرق و لائح است .

یا هادی این مظلوم مُنْقَطِعاً عَنِ الْعَالَمِ در اطفاء نار ضغینه و بغضاء که در قلوب احزاب مشتعل است سعی و جهد بلیغ مبذول داشته باید هر صاحب عدل و انصافی

حقّ جلّ جلاله را شکر نماید و بر خدمت این امر اعظم قیام کند که شاید بجای نار نور ظاهر شود و مقام بغضا محبتّ لعمر الله اینست مقصود این مظلوم و در اظهار این امر اعظم و اثبات آن حمل بلایا و بأساء و ضرّاء نموده ایم تو خود گواهی بر آنچه ذکر شد اگر بانصاف تکلم کنی إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ الْحَقَّ وَيَهْدِي السَّبِيلَ وَهُوَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْجَمِيلُ الْبَهَاءُ مِنْ لُدْنَا عَلَى أَهْلِ الْبَهَاءِ الَّذِينَ مَا مِنْهُمْ ظُلْمٌ الظَّالِمِينَ وَ سَطْوَةُ الْمُعْتَدِينَ عَنِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.